

CZYTAJ W NUMERZE

- DOBRO UDAŁO SIĘ POMNOŻYĆ
- WIZJA ŚW. KATARZYNY LABOURÉ

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 582 • Trzecia Niedziela Adwentu • 15 grudnia 2024 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Łukasza (3, 10-18)

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy: «Cóż więc mamy czynić?» On im odpowiadał: «Kto ma dwie suknie, niech [jedną] da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni». Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali go: «Nauczycielu, co mamy czynić?» On im odpowiadał: «Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono». Pytali go też i żołnierze: «A my, co mamy czynić?» On im odpowiadał: «Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie». Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym». Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

CZYTANIA NIEDZIELNE:

So 3,14–18a;
Iz 12,2–3,4bcd,5–6;
Flp 4,4–7;

Aklamacja *Duch Pański nade mną, postać mnie głosić dobrą nowinę ubogim;*

Łk 3,10–18

Ks. Marian Rowicki

Co mam czynić? To pytanie, które dość często sobie stawiamy. Jan wskazuje na relacje między-ludzkie: bądź człowiekiem, nie czyni innemu tego co tobie nie miłe. W ten sposób skierowuje człowieka ku Bogu. Ogłasza Tego, Który przychodzi by radykalnie zmienić nasze życie, zanurzając nas w swojej śmierci i zmartwychwstaniu. Chrzest w imię Chrystusa daje nowe życie.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

KU PRZEMIENIANIE SERC

Na czas przeżywania Adwentu Kościół daje nam słowo jego proroka św. Jana Chrzciciela. Słowo bardzo konkretne, ponieważ pokazuje konkretne dobre uczynki, które należy czynić. Mówi się, że wiara bez uczynków jest martwa. Słowa słowami, ale to nasze działania pokazują, jaka jest ich prawdziwa wartość.

Czas przedświąteczny to okres wysypu różnych akcji charytatywnych, w ramach których można dzielić się z potrzebującymi. I ty zostań św. Mikołajem, Paczuszką dla maluszka... Święta Bożego Narodzenia i dla wierzących, i dla wątpiących wzmagają odruchy serca i kojarzą się z szeroko pojętym DOBREM. Słowo z dzisiejszej ewangelii zachęca nas do czynnego praktykowania dobrych uczynków, nie tylko w okresie okołoswiątecznym. Słowo to zachęca jednak do czegoś więcej – do nawrócenia, któ-

rego widocznym znakiem będą konkretne czyny.

Słowo Boże prowadzi do głębokiej przemiany serca, a nie tylko do okazjonalnych odruchów serca od święta. Adwent jest wszak czasem służącym nawróceniu. To kolejna szansa, przypomnienie i napomnienie, aby umacniać wiarę, pogłębiać ją, odkrywać na nowo bogactwo Chrztu św., wraz z którym zostaliśmy wszczępieni w Jezusa Chrystusa. To czas rekolekcji, czyli duchowych ćwiczeń mających pomagać nam oddzielać ziarno od plew. Pomagać w odnawianiu natury dziecka Bożego, pomagać w zrzucaniu natury nacechowanej miłością własną.

Nasz Pan zanim przyjdzie w dniu ostatecznym, daje nam czas na przygotowanie się na spotkanie z Nim twarzą w twarz. Daje nam Słowo i konkretne wskazówki, daje przykazania, proroków, świętych, swoją Matkę, w Kościele daje nam sakramenty. Jednym słowem daje wszystko, by oczyszczać nasze serca z plew, by ziarno wiary zasiane na Chrzcie św. mogło kiełkować, wzrastać, rozwijać się i wydawać owoce. Życie w Duchu Świętym to nowe życie, do którego zaprasza nas Pan. Niech ten czas adwentowego oczekiwania i przygotowania do świąt Bożego Narodzenia będzie czasem duchowego wzrostu, który zawołuje radością, pokojem i nieprzemijającym dobrem.

Słowo z dzisiejszej ewangelii zachęca nas do czynnego praktykowania dobrych uczynków, nie tylko w okresie okołoswiątecznym.

Wiola Malan

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

Statystyka Kościoła

W Polsce jest ponad 10 tys. parafii. Pracuje w nich ok. 30 tys. księży diecezjalnych i zakonników. W zgromadzeniach czynnych żyje 15,6 tys. sióstr. Co niedziela chodzi do kościoła 29,02 proc. a komunię św. przyjmuje 14,02 proc. wiernych. W ubiegłym roku 267,2 tys. osób przyjęło sakrament chrztu. Na religię uczęszcza ponad 78 proc. uczniów. Takie dane - za rok 2023 - ukazuje najnowszy rocznik statystyczny Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego „Annuario Statisticum Ecclesiae in Polonia”.

Katechazy papieskie po chińsku

Od 4 grudnia papieskie katechazy ze śródowych audiencji ogólnych są tłumaczone również na język chiński. Według dziennika „La Croix” jest to kolejny znak regulowania relacji chińsko-watykańskich. Język chiński, a dokładniej tzw. standardowy język mandaryński (urzędowy język Chińskiej Republiki Ludowej) jest ósmym językiem, na który przekładane będą z włoskiego papieskie teksty. Dotychczas ukazywały się one po francusku, angielsku, niemiecku, hiszpańsku, portugalsku, polsku i po arabsku (od 2012 roku). Poza ChRL mandaryński jest językiem urzędowym także na Tajwanie i w Singapurze. Mówi nim również około 10 proc. ludności Malezji, Brunei i Tajlandii.

71. cud w Lourdes

Do niezwyklej sytuacji doszło niedawno w sanktuarium w Lourdes. Po dokładnym przejrzeniu dokumentów na oficjalną listę potwierdzonych cudów wciągnięto wydarzenie, które miało miejsce... 100 lat temu, dokładnie w 1923 r. Uzdrowienie dotyczy Johna Jacka Traynora, który został ciężko ranny podczas I wojny światowej. W Wielkiej Brytanii uważa się, że był pierwszym brytyjskim katolikiem, który został uzdrowiony w Lourdes. Zmarł 8 grudnia 1943 r.

Nowi kardynałowie

Papież włączył 21 duchownych do kolegium kardynalskiego, w tym swojego zastępcę odpowiedzialnego za diecezję rzymską oraz arcybiskupów m.in. Belgradu, Limy, Tokio, Abidżanu, Algieru i Teheranu. Kolegium Kardynalskie liczy 253 członków. Spośród nich 140 ma obecnie mniej niż 80 lat i może wziąć udział w konklawe. Jest to dziesiąty konsystorz kreujący nowych kardynałów od czasu wyboru Franciszka na papieża w 2013 r.

DOBRO UDAŁO SIĘ POMNOŻYĆ

8 grudnia, zgodnie z wcześniejszymi zapowiedziami, Parafialny Zespół Caritas z naszej parafii, we współpracy z PZC ze Starych Babc, wziął udział w Mikołajkowym wydarzeniu na Rynku Starych Babc.

Choć pogoda nas nie rozpieszczała – było mokro i chłodno, jak to w grudniu bywa – atmosfera spotkania oraz cel, dla którego tam byliśmy, skutecznie rozgrzewały nasze serca i dodawały energii do działania.

Hojność odwiedzających nasze stoisko przerosła nasze oczekiwania. Spotkaliśmy się z niezwykłą życzliwością, która nie tylko budowała nas na duchu, ale i potwierdzała, że to, co robimy, jest ważne i potrzebne. Okazuje się, że wiele osób z otwartym sercem chce wspierać innych i pomagać tym, którzy znajdują się w trudnej sytuacji.

Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w tę akcję. Wasza pomoc i wsparcie – w postaci wspaniałych domowych ciast i słoików pełnych zdrowego miodu – pozwoliły pomnożyć dobro.

Zebrane środki zostaną przeznaczone na pomoc osobom potrzebującym.

Razem udowodniliśmy, że dobro zawsze wraca – a czasem nawet rośnie w siłę!

PZC Blizne

Wizja św. Katarzyny Labouré

W dniu 27 listopada 1830 r., który wypadł w sobotę przed pierwszą niedzielą adwentu, o wpół do szóstej wieczorem, w czasie głębokiego milczenia po przeczytaniu tematu do medytacji, usłyszałam dźwięk, jakby szelest jedwabnej sukni, z balkonu koło obrazu św. Józefa.

Odwrociłam się w tym kierunku i zobaczyłam Najświętszą Maryję Pannę na wysokości obrazu św. Józefa. Najświętsza Dziewica stała. Była wzrostu średniego, cała ubrana na biało. Biel jej sukni była bielą jutrzeńki... takie sukienki nosiły zwykłe panny. Zakrywały one szyję i miały proste rękawy. Jej głowę okrywał biały welon, który spadał po obu stronach aż do stóp. Pod welonem jej włosy skręcone były opaską ozdobioną koronką, która wystawała w górę na trzy centymetry, czyli na szerokość dwóch palców, bez fałd, lekko opierając się o włosy...

Jej stopy spoczywały na białej kuli, a właściwie półkuli – w każdym razie ja widziałam tylko półkulę... Ręce miała lekko wzniesione i trzymała w nich bardzo swobodnie złotą kulę, jak gdyby ofiarowując ją Bogu. Na szczycie kuli znajdował się mały złoty krzyżyk. Kula ta przedstawiała kulę ziemską. Oczy Najświętszej Maryi Panny były teraz wzniesione ku niebu, a nie opuszczone. Twarz była tak piękna, że nie potrafię tego opisać...

Nagle na Jej palcach zobaczyłam pierścienie, po trzy na każdym palcu. U nasady palców były największe, w środku średnie, a na końcach palców najmniejsze. Każdy pierścień był wysadzany drogiymi kamieniami... Większe kamienie rzucały większe promienie, a mniejsze – mniejsze promienie. Promienie wychodzące ze wszystkich stron zalewały cały spód, tak że już nie widziałam stóp Najświętszej Maryi Panny.

W chwili, kiedy się Jej przyglądałam Najświętsza Maryja Panna spuściła oczy i spojrzała na mnie. Usłyszałam głos mówiący te słowa: „Ta kula, którą tu widzisz, przedstawia cały świat, a szczególnie Francję, i każdego człowieka z osobna”. Chodziło oczywiście o złotą kulę z krzyżem, wspomnianą powyżej. Głos też powiedział: „Blask promieni jest symbolem

łask, które Maryja wylewa na wszystkich, którzy Ją o nie proszą”.

Wokół Najświętszej Maryi Panny utworzyła się rama w kształcie nieco owalnym. Wewnątrz ramy widniał napis ze złotych liter: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Napis ten w kształcie półkola zaczynał się na wysokości prawej dłoni, przechodził ponad głowę i kończył się na wysokości lewej dłoni. Złota kula znikła w potokach jasnego światła płynącego ze wszystkich stron. Dłonie odwróciły się, a ramiona ugięły w dół pod ciężarem bogactwa otrzymanych łask.

Na drugiej stronie medalika znajduje się: duże M z poprzeczką i krzyżem. Pod literą M znajdowały się Serca Jezusa i Maryi – jedno z koroną ciemniową, a drugie przebite mieczem.

Matka Boża powierzyła Katarzynie Labouré medalik i powiedziała: „postaraj się o wybite medalika na ten wzór! Wszystkie osoby, które będą go nosić na szyi, otrzymają wszelkie łaski. Łaski będą obfite dla tych, którzy nosić go będą z ufnością”. Każdy, kto pobożnie odmówi modlitwę z medalika: „O Maryjo bez grzechu poczęta módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”, cieszyć się będą wyjątkową

opieką. Rozpowszechnianie medalika zbiegło się z epidemią cholery, która wybuchła w mieście latem 1832 roku. Pierwszą łaską Niepokalanej z Cudownego Medalika był fakt, że cholera przestała się rozprzestrzeniać.

W Polsce medalik szczególnie propagował św. Maksymilian Maria Kolbe, szczególnie czciciel Niepokalanej. Zalecał rozdawać ten medalik, gdzie tylko się da, aby wszyscy starsi i dzieci nosili go na szyi. Ufali, że Niepokalana, która depta głowę węża, jest potężniejsza od wszelkiego zła. Maryja dała ten medalik na ciężkie czasy, do walki z różnego rodzaju złem. Widzimy, że ciężkie czasy są wciąż obecne. Zagroża nam wiele zła: alkoholizm, narkomania, pornografia, demoralizacja dzieci i młodzieży. Wizerunek z Rue du Bac bez wątplenia stanowi potężną broń przeciwko pokusom złego ducha, który musi ugiąć się przed Tą, którą Bóg obdarzył tak potężną mocą.

Nośmy więc z wiarą i ufnością ten Cudowny Medalik, odmawiając zapisaną na Nim modlitwę, a Maryja nie poskąpi nam swoich łask.

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- **15.12 – niedziela Gaudete,**
- rozpoczynają się Dni Kwartalne Modlitw o życie chrześcijańskiej rodziny,
- w przedsionku kościoła jest opłatek na stół wigilijny, ministranci rozprowadzają sianko oraz do nabycia są świece Caritas,
- przy ołtarzu kosz na dar serca dla potrzebujących,
- zapraszamy na roraty w tygodniu o g. 7.00.
- **17.12 – wtorek,**
- rozpoczyna się okres bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego.
- **20.12 – piątek,**
- po Mszy św. wieczornej, wystawienie Najświętszego Sakramentu.
- W październiku mieliśmy misję, dlatego nie będzie rekolekcji, ale w piątek i poniedziałek 23.12, po Mszy św. wieczornej zapraszamy chętnych do spowiedzi.
- W przedsionku kościoła można poprzeć projekt ustawy o ochronie nieletnich przed pornografią.
- Zapraszamy do czytania prasy katolickiej.
- Serdecznie Bóg zapłać za przyjęcie kołеды w minionym tygodniu, ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na dokończenie witraży.
- **Wizyta Duszpasterska:**
- **Poniedziałek, 16.12.** – Lazurowa 85, 85A;
- **Wtorek, 17.12** – Lazurowa 87, 87A, 89;.
- **Środa, 18.12** – Lazurowa 89A, 91.

> Ikona – sztuka alumnów Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie

W tym roku alumni III roku Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego św. Jana Chrzcziciela w Warszawie przygotowali sztukę teatralną zatytułowaną Ikona. Dwoista natura greckiego słowa eikon ma swoje odzwierciedlenie w fabule przedstawienia. Symboliczny obraz czy wyrazista postać? Widzowie od początku muszą konfrontować się z tym pytaniem. Ponadto tytułowa ikona przechodzi długą drogę dziejową, a każdy kto się z nią zetknie, pobudzany jest do refleksji o sens wiary.

Główną postacią sztuki jest błogosławiony Stefan kardynał Wyszyński, Prymas Tysiąclecia, który wywoływany jest na scenę w roli komentatora, będącego cieniem wydarzeń osadzonych w kontekście cichej wojny między dwoma obliczami wiary. Jako jej symboliczne wyrażenia wskazane zostały serce i rozum, co stanowi nawiązanie do obietnicy zawartej w starotestamentalnej Księdze Ezechiela. Wartym zauważenia jest fakt, że cała narracja została zaczerpnięta z oryginalnych wypowiedzi prymasa Wyszyńskiego.

Bohaterami sztuki są autentyczne osoby działaczy socjalistycznych, na czele z towarzyszem Bolesławem Bierutem, którego nadrzędnym celem jest władza, uświęcająca wszelkie środki podejmowane do jej uzyskania. Otoczony jest on murem współpracowników, zarówno świeckich jak i duchownych, stających w różnych momentach życia przed ikoną, przymuszonych

w ten sposób do odpowiedzi na zasadnicze pytanie o ich wiarę.

W tło tych historycznych wydarzeń wpisany jest również epizod wojskowy błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki. Niezlomny męczennik za wiarę odpowiada na ideologię postawą spokoju i trwania na modlitwie, niezależnie od okoliczności zewnętrznych usiłujących go złamać. Wątek ten ma szczególne znaczenie w roku 40. rocznicy męczeńskiej śmierci błogosławionego i stanowi hołd dla jego pamięci w miejscu, gdzie przygotowywał się do kapłaństwa.

Ostatnim z podjętych wątków jest zdefiniowanie świętości, najbardziej pożądanego efektu sercem przyjętej wiary. Do tego celu wykorzystany został motyw cudu. Opowieść ojca pozwala dostrzec kalejdoskop jego przeżyć załamania i zdruzgotania zestawiony z tłącą się iskrą nadziei wyrażoną w modlitwie oraz oddaniu wstawiennictwu błogosławionego prymasa.

Sztuka wystawiana będzie w styczniu i lutym a dokładne terminy podane są na stronie. Wstęp jest wolny – trzeba jedynie zarezerwować bilet za pośrednictwem strony. Miejsce: Wyższe Metropolitalne Seminarium Duchowne w Warszawie Krakowskie Przedmieście 52/54

<https://teatr.wmsd.waw.pl>

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 722 02 50

Konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego,
prosimy o uwzględnienie tego.

Nowe konto:

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z Epifankiem)

HUMOR

